

Efter Åbofreden är det två finske män, som vid 1743 års riksdag upptaga befästningsfrågan. Borgmästaren i Helsingfors H. J. Forstén och rådmannen i Fredrikshamn J. J. Tesche påyrka kraftigt anläggningen af befästningar vid Helsingfors både åt land- och sjösidan samt öfverflyttning dit af hela eller åtminstone halfva galérflottan. Äfven vid den nya gränsen ville de hafva en fästning. Planen gillades af sekreta utskottet, och oberoende af riksdagens åtgöranden infortrade fortifikationsdirektören G. Cronstedt den sedermera så berömde fästningsbyggaren J. B. Virgins

Ehrensvärds graf på Sveaborgs borggård.

förslag i frågan, hvilket blef ganska uttömmande. Emellertid kom intet beslut till stånd vid denna riksdag utan först vid den påföljande 1746—47, då det spända förhållande, som inträdt till Ryssland, äfven medverkade till frågans skyndsamma lösning.

Enligt särskildt uppdrag företogo öfverste H. H. Liewen, öfverstelöjtnant Ehrensvärd och en tredje officer under sommaren 1747 noggranna undersökningar i Finland och inkommo därefter med sitt betänkande, som lades till grund för befästningsplanerna, hvilka fastställdes den 9 november, hvarefter Ehrensvärd, ehuru han var artilleriofficer, fick i uppdrag att med mycket vidsträckt makt leda fästningsarbetena.*

* Krigsvetenskapsakademiens tidskrift 1896, sid. 425.